

Bài văn mẫu lớp 12:

Giữa một vùng sỏi đá khô cằn, cây hoa dại vẫn mọc lên và nở những chùm hoa thật đẹp

Bài làm

Giữa một vùng sỏi đá khô cằn, cây hoa dại vẫn mọc lên và nở những chùm hoa thật

đẹp. Hình ảnh ấy tạo một cảm giác cô đơn, lạc lõng thậm chí là bị đày đọa nhưng

bông hoa bé nhỏ ấy vẫn kiên cường, hiên ngang. Nó chống chọi với những điều đó

với tất cả sức lực nhỏ bé mà bền bỉ, như cánh chim bé nhỏ chao lượn giữa cơn

giông bão tìm đường về tổ và cuối cùng nó đã chiến thắng. Chiến thắng tất cả

những khó khăn, gian khổ ấy mà trở thành một đóa hoa đẹp, bừng cháy sức sống,

nó vượt lên những sỏi đá khô cằn, giữa nắng gắt để trở thành một điểm chấm

phát trên bức tranh hoang mạc nóng bỏng và khắc nghiệt. Đó thực sự là một phép

màu của Chúa, là

một trong rất nhiều những điều kì diệu của cuộc sống này, như một câu chuyện cổ

tích. Và hơn nữa, đó còn là một trong những bài học giản dị, sâu sắc và cũng tuyệt

vời nhất mà cuộc sống đã dành tặng cho chúng ta.

Trong đời, ai chẳng đôi lần gục ngã trước những khó khăn, thách thức... Tất cả như

đám mây đen không lồ, che lấp những tia sáng của tương lai, làm cho chúng ta kiệt quệ, mỏi mòn, mất ý chí chiến đấu, muốn buông xuôi. Và đây cũng là lúc chúng ta đối mặt với chính mình, là thời khắc

mà những quyết định sẽ ảnh hưởng đến quãng đời còn lại của chúng ta. Lòng dũng cảm, bản lĩnh, sự quyết đoán... tất cả sẽ được thể hiện một cách rõ nét nhất.

Kì diệu thay, có những người khi gặp khó khăn, trắc trở thì họ trở nên cứng rắn, mạnh mẽ hơn cho dù họ vẫn có thể thất bại nhưng họ đã cố gắng đến mức cuối cùng. Họ nhận thức được rằng, một khi họ buông xuôi, họ sẽ mất tất cả. Công sức học hành bấy lâu, tiền bạc, thời gian... những thứ đó sẽ tan biến cùng với đám mây đen đang vần vũ trên bầu trời. Họ đã được Thượng đế ban cho một món quà mà không phải ai cũng có : nghị lực. Với món quà đó, họ đã biến những nỗi tủi nhục, đắng cay thành một thứ vũ khí sắc bén mà không có một loại khí tài nào trên Trái đất này có thể sánh được. Họ đã vượt qua chông gai để xua tan đám mây đen ấy. Và ánh sáng đã trở lại, tâm hồn họ có thể bị chai sạn, rách nát nhưng nó đã trở

nên mạnh mẽ và thiêng liêng hơn bao giờ hết. Họ biết rằng dù con đường có đẹp đến mức nào cũng phải trả giá bằng những mũi gai đau đớn, bằng máu và nước mắt...

"Chặng đường nào trải bước trên hoa hồng

Bàn chân cũng thấm đau vì những mũi gai

Đường vinh quang đi qua muôn ngàn sóng gió

Lời hứa ghi trong tim mình

Vẫn bước đi hiên ngang đầu ngẩng cao...."

(trích bài hát "Đường đến ngày vinh quang")

Nhưng cuộc sống đâu phải chỉ có những điều tuyệt vời như thế, bên cạnh đó vẫn có những kẻ hèn nhác, yếu đuối, chưa gì đã từ bỏ những ước mơ của mình. Họ sẵn sàng vứt bỏ tất cả hoài bão để sống một cuộc đời vô vị, chán ngắt thậm chí là tàn tạ, vật

vờ.Họ như một chiếc bóng lẻ loi đơn chiếc cứ đi đi về về trong cái xã hội nhộn nhịp,năng động này.Suốt đời lẩn tránh, sống ủ rũ và khi về già, chắc chắn họ sẽ nuối tiếc những tháng ngày lãng phí, không sống hết mình. Hối tiếc vì đã chấp nhận làm một bông hoa úa tàn, khô héo, không tô điểm cho đời. Vâng, chúng ta sẽ vượt qua tất cả khó khăn,trắc trở. Cho dù con đường hoa hồng có nhiều gai đi thế nào chăng nữa thì nó vẫn là con đường của vinh quang,của thành công và theo một câu nói khá nổi tiếng thì trên con đường này " không có dấu chân của kẻ lười biếng". Thân xác có thể tả tơi,mỏi mòn nhưng ý chí ta vẫn luôn tồn tại một hạt giống - hạt giống của khát vọng và hoài bão - rồi nó sẽ đâm chồi nảy lộc, sẽ trở thành một đóa hoa đại đẹp để tiếp thêm sức mạnh cho chúng ta vượt qua những ghềnh thác cheo leo, đi đến bến bờ của những giấc mơ. Đau đớn, tủi nhục, nước mắt sẽ tan biến khi chúng ta đi hết con đường và chạm tay vào đỉnh vinh quang. Mặt trời sẽ chiếu sáng, vầng dương sẽ cài lên vai chúng ta vinh quang của những người chiến thắng, ta sẽ ngẩng cao đầu và tự hào vì chúng ta đã đấu tranh không

mệt mỏi với những phút giây yếu mềm của bản thân và những gian nan chồng chất.

Những bông hoa dại sau khi vượt qua những điều khắc nghiệt của thiên nhiên đã nở và...

"Ngày đó, ngày đó sẽ không xa xôi

Và chúng ta là người chiến thắng

Đường đến những ngày vinh quang không còn xa"

Cuộc đời vẫn trôi đi, những khó khăn khác lại đến và chúng ta sẽ phải chiến đấu một cách ngoan cường. Hãy sống và đấu tranh sao cho đến lúc sức tàn lực kiệt, ta không phải hối tiếc về những tháng ngày tuổi trẻ bị hoài phí. Những gian truân, vất vả sẽ trở thành những chiến công bất diệt trong trái tim của mỗi con người. Vì loài hoa dại kia sẽ úa tàn và chúng ta cũng không sống mãi, nhưng những dấu chân mà chúng ta đã in trên đường đời, những thành công trong cuộc sống sẽ tô thắm cho

bước tranh cuộc sống muôn màu kia, như loài hoa dại ấy đã gọi nên sức sống cho vùng sỏi đá khô cằn.